

עפ"ת 16321/10/22 - מחמוד גאנם נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ת 16321-10-22 גאנם נ' מדינת ישראל

תיק חיצוני: 90516442887

בפני כבוד השופטת רונית בש

מערער מחמוד גאנם

נגד

משיבה מדינת ישראל

פסק דין

1. מונח לפניי ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בחיפה (כב' השופטת רונה פרסון) (להלן: בית משפט קמא) שניתנה ביום 7/9/22 בתיק המ"ש 402-070-22, במסגרתה דחה בית משפט קמא את בקשת המערער להארכת מועד להישפט בגין דו"ח מצלמה המייחס למערער עבירה של אי ציות לאור אדום, עבירה מיום 26/2/20 (להלן: ההחלטה). בו ביום ולאחר שניתנה החלטת בית משפט קמא כאמור, הגיש המערער בקשה לעיון חוזר במסגרתה טען כי תצהיר הנהג בפועל לא הוגש מחמת טעות. בית משפט קמא קבע בהחלטתו מיום 8/9/22, כי סיים את מלאכתו ודחה את הבקשה.

החלטת בית משפט קמא מיום 7/9/22

2. בהחלטה ציין בית משפט קמא, כי מאישור המסירה הקיים בתיק עולה כי הדו"ח נשלח לכתובתו של המערער וחזר בציון "לא נדרש", וכי לא עלה בידי המערער להוכיח כי לא קיבל את דבר הדואר מסיבות שאינן תלויות בו ומכאן שלא הפריך את חזקת המסירה. עוד צוין כי על גבי אישור המסירה צוינו תאריך וחתימת המוסר. בסיכומי של דבר, נקבע כי מדובר בהמצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, ומכאן שקמה חזקת המסירה.

3. אשר לתנאי השני, קבע בית משפט קמא כי המערער לא העלה נימוק מיוחד אחר המצדיק הארכת המועד כמבוקש. בית משפט קמא הדגיש, כי הטענה לפיה אדם אחר נהג ברכב אינה מהווה עילה מוצדקת להיעתר לבקשה מסוג זה, מה גם שהמערער לא צירף לבקשתו תצהיר מטעם הנהג בפועל.

נימוקי הערעור

4. במסגרת נימוקי הערעור טוען המערער, כי ידע לראשונה על אודות הקנס עת נכנס לאתר למרכז לגביית קנסות, אז הופתע לגלות כי הדו"ח רשום על שמו וכי צבר בגינו קנס על סך 2400 ₪ ו-10 נקודות.

5. המערער טוען כי אמנם הרכב רשום על שמו, אך הרכב היה בחזקת אחיו, עאדל גאנם שהינו הנהג בפועל

מטעמו צורף תצהיר.

6. לענין אישור המסירה, נטען כי זה אינו נושא את חתימתו ושמו של המערער, וכי אין בעובדה שאישור המסירה חזר בציון "לא נדרש" כדי לדעת בוודאות כי המערער סרב לקבל את דבר הדואר. עוד נטען כי על אישור המסירה צוין המספר "725" אשר אינו קשור לכתובתו של המערער. ב"כ המערער טען בדיון היום כי לא צוין באישור המסירה מספר תעודת הזהות של המערער, דבר המעלה חשש שמא לא הומצא הדו"ח כדין למערער נוכח היות אישור המסירה לקוי.

7. עוד טוען המערער כי בית משפט קמא לא התייחס באופן מספק לטענות ולאסמכתאות שהוצגו בפניו, ולא קבע דיון לצורך חקירת המערער והנהג בפועל על האמור בתצהיריהם. בנוסף נטען כי קיימת בעיית תקינות ואמינות של מצלמות א3 וכי עובדה זו מלמדת אף היא על חשש לעיוות דין.

8. בסיכומו של דבר, טוען המערער כי שגה בית משפט קמא עת שדחה את בקשתו להארכת מועד להישפט ומבקש כי יינתן לו יומו בבית המשפט.

דיון והכרעה

9. לאחר שבחנתי את תיקו של בימ"ש קמא, את הודעת הערעור ואת טיעוני המערער וטיעוני ב"כ המשיבה, המתנגדת לקבלת הערעור, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערעור להידחות ולהלן יובאו הטעמים לכך.

10. מסעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: החסד"פ) עולה, בין היתר, כי בית המשפט רשאי לקיים את המשפט בגין הודעת תשלום קנס גם אם הבקשה להישפט הוגשה באיחור, ובלבד שהתקיימו התנאים האמורים בסעיף 229(ה) לחסד"פ, בשינויים המחויבים, או מנימוקים מיוחדים אחרים שיפרט בהחלטתו.

11. סעיף 229(ה) לחסד"פ קובע, כהאי לישנא:

"תובע רשאי לדון בבקשה שהוגשה לאחר המועדים האמורים בסעיף קטן (א), אם שוכנע שהבקשה לא הוגשה במועד בשל סיבות שלא היו תלויות במבקש ושמןעו ממנו להגישה במועד והיא הוגשה מיד לאחר שהוסרה המניעה".

12. בית המשפט הנדרש להארכת מועד להישפט שוקל שיקולים הדומים לשיקולים הנשקלים במסגרת דיון בבקשה לביטול פסק דין, שניתן בהיעדר נאשם, המוגשת מכוח סעיפים 130 ו-240 לחסד"פ (ראו: רע"פ 9142/01 סוריא איטליא נ' מ"י, פ"ד נ"ז (6) 793). על המבקש הארכת מועד להישפט להראות טעם טוב וראוי המבהיר מדוע נמנע מהגשת הבקשה להישפט במועד ובית המשפט נדרש לשקול - האם אי ביטול פסק הדין יגרור עיוות דין לנאשם, באופן המצדיק היעדרות לבקשתו.

13. ומהתם להכא: בתקנה 44א לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974 נקבעה חזקת מסירה, כדלקמן:

"בעבירות תעבורה שעליהן חל סעיף 239א לחוק ובעבירות קנס רואים את ההודעה על ביצוע העבירה, ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לענין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבל".

14. עיון באישור המסירה של הדו"ח מלמד כי זה נשלח למערער בדואר רשום וחזר בציון "לא נדרש". אישור המסירה כולל חתימה לכאורה של פקיד המסירה וכן תאריך. לגבי פרטי המערער, אציין כי אישור המסירה כולל את שמו הפרטי של המערער, שם משפחתו וכן את כתובתו. כאן ראוי להדגיש כי אישור המסירה גם כולל את מספר תיבת הדואר של המערער ואין חולק כי מדובר במספר תיבת הדואר השייכת למערער, כפי שעולה מדברי בא כוחו בדיון בפניי היום. לפיכך, אין בעובדה שלא נזכר מספר תעודת הזהות של המערער באישור המסירה, כדי ללמד על פגם משמעותי באישור המסירה המפריך את חזקת המסירה הקמה בענייננו. עוד אציין כי בעובדה שנרשמו הספרות "725" ברובריקה בה נרשמו גם פרטי המערער, אין כדי ללמד כי פקיד המסירה ציין את הספרות הנ"ל תוך שסבר כי זהו מספר תיבת הדואר של המערער, כפי שטוען ב"כ המערער ללא בסיס לטענה זו.

15. כאן ראוי להפנות לדברי בית המשפט העליון בהחלטתו ברע"פ 8604/15 חנא נ' מדינת ישראל (16.12.15) שם נדחו טענות לגבי פגמים באישור המסירה, וכך נקבע:

"כלל הוא, כי משהציגה המשיבה אישור מסירה של דבר הדואר, הנוגע לזימונו של נאשם לדיון בעניינו, קמה "חזקת המסירה", לפיה עובר הנטל אל כתפיו של האחרון, להוכיח כי הוא לא קיבל את דבר הדואר, מסיבות שאינן תלויות בו... במקרה דנא, שוכנעתי כי, אמנם, עלה בידי המשיבה להציג אישור מסירה, לפיו דבר הדואר נשלח ממשטרת ישראל אל המבקש, בהתאם לכתובת שנמסרה על-ידו, כאשר דבר דואר זה לא נדרש על-ידי המבקש. במצב דברים זה, עבר הנטל הראיתי אל שכמו של המבקש, ומשלא השכיל האחרון להוכיח כי דבר הדואר לא הגיע לידו, לא נפל כל פגם בהרשעתו בדיון. אדגיש, בהקשר זה, כי אין בידי לקבל את טענותיו של המבקש, בנוגע לתקינות אישור המסירה שהציגה המשיבה".

16. כך גם במקרה דנן, אין בידי בית המשפט לקבל את טענות המערער בנוגע לתקינות אישור המסירה של הדו"ח, שכן המערער לא הצליח להפריך את חזקת המסירה הקמה בענייננו או להצביע על ליקויים מהותיים באישור המסירה.

17. במסגרת בחינת החשש לעיוות דין, אציין כי קיומו של תצהירו של אדם אחר הטוען כי נהג ברכב במועד ביצוע העבירה, אין בו, כשלעצמו, על פי פסיקת בית המשפט העליון כדי להצדיק הארכת מועד להישפט (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' סאלם (2018), פסקה 21). כאן אציין כי תצהירו של האדם האחר, עאדל ג'אנם, מיום 4/7/22, הוא תצהיר סתמי וכללי לפיו הלה מבקש להסב את הדו"ח על שמו ולא נהיר ממקרא התצהיר כיצד זוכר אותו אחר שנהג

ברכב יותר משנתיים קודם לכן. כך גם טענת המערער לגבי אי תקינות מצלמות א3, אין בה כדי להצביע על עיוות דין בעניינו, כפי שטענה באת כוח המשיבה בדיון היום.

18. לפיכך, לא עלה בידי המערער להצביע על כך שייגרם לו עיוות דין אם תידחה בקשתו להארכת מועד להישפט, וברי כי בהטלת אמצעי תיקון על המערער ע"י משרד הרישוי, אין כדי להצדיק מתן הארכת מועד להישפט.

19. בסיכומי של דבר, לא נפל פגם בהחלטת בימ"ש קמא ולפיכך אני דוחה את ערעורו של המערער.

ניתן היום, י"ט טבת י"ט טבת תשפ"ג, 12 ינואר 2023, בהעדר הצדדים.